

dels cònjuges és comerciant, caldrà ajustar-se al que disposa el Codi de Comerç.»

Setze. L'article 1.404 queda redactat en els termes següents:

«Article 1.404.

Fetes les deduccions en el cabal inventariat que prefixen els articles anteriors, el romanent constituirà l'haver de la societat de guanys, que es dividirà per mitats entre els cònjuges o els seus respectius hereus.»

Dèsset. L'article 1.458 queda redactat en els termes següents:

«Article 1.458.

Els cònjuges podran vendre's béns recíprocament.»

Disposició addicional primera. *Aplicació en l'ordenament.*

Les disposicions legals i reglamentàries que continuen alguna referència al matrimoni es consideraran aplicables amb independència del sexe dels seus integrants.

Disposició addicional segona. *Modificació de la Llei de 8 de juny de 1957, sobre el Registre Civil.*

U. L'article 46 queda redactat en els termes següents:

«Article 46.

L'adopció, les modificacions judicials de capacitat, les declaracions de concurs, absència o defunció, els fets relatius a la nacionalitat o veïnatge i, en general, els altres inscripibles per als quals no s'establix especialment que la inscripció es faça en una altra Secció del Registre, s'inscriuran al marge de la corresponent inscripció de naixement.

Tots aquells fets que afecten la pàtria potestat, excepte la mort dels progenitors, s'inscriuran al marge de la inscripció de naixement dels fills.»

Dos. L'article 48 queda redactat en els termes següents:

«Article 48.

La filiació paterna o materna constarà en la inscripció de naixement al seu marge, per referència a la inscripció de matrimoni dels pares o per inscripció del reconeixement.»

Tres. L'article 53 queda redactat en els termes següents:

«Article 53.

Les persones són designades pel seu nom i cognoms, corresponents a ambdós progenitors, que la Llei empara davant de tothom.»

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Esta llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat en matèria de legislació civil reconeguda per l'article 149.1.8a de la Constitució espanyola sense perjudici de la conservació, modificació i desplegament per les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, allí on n'hi haja, i de les normes aprovades per estes en desplegament de les seues competències en Dret Civil.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

València, 1 de juliol de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

11365 *LLEI 14/2005, sobre les clàusules dels Convenis Col·lectius referides al compliment de l'edat ordinària de jubilació.* («BOE» 157, de 2-7-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Esta llei té com a objectiu incorporar al text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, una disposició perquè en els convenis col·lectius es puguen establir clàusules que possibiliten, en determinats supòsits i amb certs requisits, l'extinció del contracte de treball en complir el treballador l'edat ordinària de jubilació. Una previsió legal semblant va ser derogada pel Reial Decret Llei 5/2001, de 2 de març, de mesures urgents de reforma del mercat de treball per a l'increment de l'ocupació i la millora de la seua qualitat, amb el benentès que la dita disposició «estimulava l'adopció de mesures dirigides a aconseguir la jubilació forçosa dels treballadors de major edat i la seua retirada del mercat de treball, com a instrument en el marc d'una política d'ocupació inspirada en concepcions i basada en realitats demogràfiques i del mercat de treball clarament desactualitzades». La Llei 12/2001, de 9 de juliol, fruit de la tramitació parlamentària del dit Reial Decret Llei, va ratificar eixa derogació, encara que va matisar la seua justificació.

Eixa derogació no anava acompanyada d'altres mesures legals que invalidaren automàticament o que impossibilitaren este tipus de clàusules dels convenis col·lectius a la vista de la força vinculant que l'article 37.1 de la Constitució reconeix als convenis col·lectius. No obstant això, sentències recents del Tribunal Suprem han interpretat, en síntesi, que, donada l'absència d'una norma legal que habilite la negociació col·lectiva en esta matèria, no és actualment possible establir en els convenis col·lectius clàusules amb esta finalitat. Esta interpretació jurisprudencial ha suposat que, a hores d'ara, s'haja produït certa inseguret jurídica que motiva problemes en la negociació col·lectiva en determinats àmbits.

Com a conseqüència d'això, les organitzacions empresarials i sindicals firmants de l'Acord Interconfederal per a la Negociació Col·lectiva, vigent per al 2004 (la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresarials, la Confederació Espanyola de la Xicoteta i la Mitjana Empresa, la Unió General de Treballadors i Comissions Obreres), s'han dirigit al Govern per a expressar la seua preocupació pels

efectes que la doctrina judicial pugua tindre en el desenvolupament de les relacions laborals i, en particular, en la negociació col·lectiva, l'equilibri intern de la qual, continuen dient les esmentades organitzacions, està construït sobre mútues renúncies de les parts negociadores.

Per eixes raons, les dites organitzacions han sol·licitat al Govern que, amb la major brevetat possible, promoga l'oportuna reforma normativa que dote de la necessària seguretat jurídica la negociació col·lectiva.

D'altra banda, el Govern, la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresarials, la Confederació Espanyola de la Xicoteta i la Mitjana Empresa, la Unió General de Treballadors i Comissions Obreres van subscriure el 8 de juliol de 2004 la Declaració per al diàleg social 2004 «Competitivitat, ocupació estable i cohesió social», en la qual es comprometen a abordar en el marc del diàleg social determinades matèries, entre les quals s'inclou esta reforma normativa. En eixe marc, el Govern i les esmentades organitzacions empresarials i sindicals han arribat a un acord sobre esta reforma normativa que s'incorpora en els seus propis termes en esta Llei.

II

La norma que ara s'aprova té en compte, com no pot ser d'una altra manera, tant la reiterada doctrina del Tribunal Constitucional sobre esta qüestió (en particular les sentències 22/1981, de 2 de juliol, i 58/1985, de 30 d'abril), com les prescripcions de la Directiva 2000/78/CE del Consell, de 27 de novembre de 2000, relativa a l'establiment d'un marc general per a la igualtat de tracte en l'ocupació, especialment, el que s'establix l'article 6.1, que permet als Estats membres disposar que les diferències de tracte per motius d'edat no constituïran discriminació si estan justificades objectivament i raonablement, en el marc del dret nacional, per una finalitat legítima, incloent-hi els objectius legítims de les polítiques d'ocupació, del mercat de treball i de la formació professional, i si els mitjans per a aconseguir este objectiu són adequats i necessaris.

D'acord amb l'anterior, en el text de la disposició que s'incorpora a la Llei de l'Estatut dels Treballadors, els objectius de política d'ocupació que justificaran la introducció de clàusules en els convenis col·lectius que possibiliten l'extinció del contracte de treball quan el treballador complisca l'edat ordinària de jubilació no seran ja de caràcter genèric i incondicionat, com en l'anterior redacció de la disposició addicional deu, sinó que hauran d'expressar-se en el conveni col·lectiu, mencionant la Llei objectius legítims com ara la millora de l'estabilitat en l'ocupació, la transformació de contractes temporals en indefinits, el sosteniment de l'ocupació, la contractació de nous treballadors o qualssevol altres que es dirigisquen a afavorir la qualitat de l'ocupació. Es tracta, en tots els casos, d'objectius compatibles amb el mandat als poders públics de realitzar una política orientada a la plena ocupació continguda en l'article 40 de la Constitució i amb la política d'ocupació desenvolupada a Espanya en el marc de l'estratègia coordinada per a l'ocupació regulada pel Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea.

Es persegueix així conciliar adequadament els drets individuals dels treballadors amb els interessos col·lectius derivats de circumstàncies concretes relacionades amb l'ocupació. A més, s'establix com a requisit per a estes clàusules que el treballador el contracte del qual pot extingir-se per raó del compliment de l'edat ordinària de jubilació tinga en eixe moment assegurat l'accés a la pensió de jubilació en la seua modalitat contributiva per tindre cobert el període mínim de cotització, o un període major si així s'haguera pactat en el conveni col·lectiu, i complir els altres requisits exigits per la legislació de Seguretat Social. Es protegeixen d'esta manera les expectatives dels treballadors per a accedir a la jubilació en unes condicions més adequades evitant la interrupció de

carreres de cotització d'abast més limitat per raons alienes a la voluntat del treballador, la qual cosa coincideix més amb la situació actual del mercat de treball i amb la regulació vigent de la jubilació a Espanya.

La nova regulació inclou una disposició transitòria per a determinar el règim aplicable als convenis col·lectius anteriors a la data d'entrada en vigor d'esta Llei.

Article únic. *Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març.*

S'inclou una disposició addicional deu en el text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, amb la redacció següent:

«Disposició addicional deu. *Clàusules dels convenis col·lectius referides al compliment de l'edat ordinària de jubilació.*

En els convenis col·lectius podran establir-se clàusules que possibiliten l'extinció del contracte de treball pel compliment per part del treballador de l'edat ordinària de jubilació fixada en la normativa de Seguretat Social, sempre que es complisquen els requisits següents:

a) Esta mesura haurà de vincular-se a objectius coherents amb la política d'ocupació enumerats en el conveni col·lectiu, com ara la millora de l'estabilitat en l'ocupació, la transformació de contractes temporals en indefinits, el sosteniment de l'ocupació, la contractació de nous treballadors o qualssevol altres que es dirigisquen a afavorir la qualitat de l'ocupació.

b) El treballador afectat per l'extinció del contracte de treball haurà de tindre cobert el període mínim de cotització o un període major, si així s'ha pactat en el conveni col·lectiu, i complir els altres requisits exigits per la legislació de Seguretat Social per a tindre dret a la pensió de jubilació en la seua modalitat contributiva.»

Disposició transitòria única. *Règim aplicable als convenis col·lectius anteriors a l'entrada en vigor d'esta Llei.*

Les clàusules dels convenis col·lectius subscrits amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta Llei en què s'haja pactat l'extinció del contracte de treball pel compliment per part del treballador de l'edat ordinària de jubilació es consideraran vàlides sempre que es garantisca que el treballador afectat tinga cobert el període mínim de cotització i que complisca els altres requisits exigits per la legislació de Seguretat Social per a tindre dret a la pensió de jubilació en la seua modalitat contributiva.

El que disposa el paràgraf anterior no afectarà les situacions jurídiques que hagen assolit fermesa abans de l'esmentada entrada en vigor.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

La present Llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei i que la facen complir.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO